ECLI:LV:DAUT:2023:0125.19030001323.1.S
Krimināllieta Nr. 19030001323
K12-0350-23/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2023. gada 25. janvārī

Daugavpils tiesa,
tiesnesis Ģirts Aizsils,
piedaloties prokuroram Valsts amatpersona,
atklātā tiesas sēdē, paātrinātā procesa kārtībā izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas šādos apstākļos:

Ar Daugavpils tiesas 2020. gada 23. novembra spriedumu, kas stājās likumīgā spēkā 2020. gada 8. decembrī, /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā, 180. panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un viņam tika piespriests galīgais sods - brīvības atņemšana uz 3 (trim) gadiem 5 (pieciem) mēnešiem, un papildsods – tiesību ierobežošana, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

2023. gada 8. janvārī, laika posmā no plkst. 11.52 līdz plkst. 11.58 /pers. A/, zinot, ka papildsods nav izciests, būdams persona, kurai transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas, vadīja automašīnu "BMW 530", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, /adrese/ielas līdz /adrese/ielai piegulošam meža masīvam, kur /pers. A/ aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina, nodarījuma izdarīšanas apstākļus un nodarījuma kvalifikāciju neapstrīdēja, kā arī uzturēja lūgumu izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē, pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un sekas viņam ir pilnībā saprotamas.

Prokurors arī uzskata, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais savu vainu atzina un lietā esošie pierādījumi apstiprina /pers. A/ vainu.

Tiesa, noklausījusies procesa dalībnieku viedokli, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo, pārbaudot lietas materiālus, tiesai neradās šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un nodarījums kvalificēts pareizi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu, par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

/pers. A/ iepriekš sodīts vairākas reizes par dažāda rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, tai skaitā, pēc Krimināllikuma 253. panta, 185. panta, 175. panta un 262. panta. Pēdējo reizi /pers. A/ sodīts ar Daugavpils tiesas 2020. gada 23. novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 15. panta ceturtās daļas un 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, noteiktajam sodam pievienojot Daugavpils tiesas 2020. gada 5. februāra u n 2020. gada 15. septembra spriedumā noteikto sodu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem 6 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2020. gada 8. decembrī. Brīvības atņemšanas sods izciests 2022. gada 23. novembrī, papildsods nav izciests, sodāmība nav dzēsta (lietas 18., 34.-42. lapa).

/pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu. Krimināllikuma 312. panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, probācijas uzraudzību, sabiedrisko darbu vai naudas sodu.

Nosakot /pers.A/ soda veidu, tiesa ņem vērā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Apsūdzētais izdarīja noziegumu pret jurisdikciju, vadīja transportlīdzekli ar tiesas nolēmumu uzlikta lieguma laikā, tādējādi izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Noziedzīgu nodarījumu /pers. A/ izdarīja pusotra mēneša laikā pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, kas liecina par viņa nihilistisko attieksmi pret likumu un tiesas spriedumu. Iepriekš apsūdzētais sodīts un tiesāts vairākas reizes.

Tamdēļ, izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, tiesai nav saprātīgu šaubu, ka /pers. A/ no panta sankcijā paredzētajiem soda veidiem sodāms ar brīvības atņemšanas sodu, konkrētajā kriminālprocesā ar īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu. Tiesa uzskata, ka tās noteiktais soda veids ir atbilstošs apsūdzētā personībai, noziedzīga nodarījuma smagumam, raksturam un soda mērķim – sodīt apsūdzēto par izdarīto.

Nosakot soda mēru par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, tiesa ņem vērā apsūdzētajam konstatēto atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākli, viņa sadarbību ar procesa virzītāju, izvēloties izskatīt lietu bez pierādījumu pārbaudes un paātrinātā procesā, viņa sociālos apstākļus, soda individualizācijas un samērīguma principu.

Ņemot vērā visu lietā konstatēto apstākļu kopumu, īslaicīgas brīvības atņemšanas soda mērs apsūdzētajam nosakāms

Krimināllikuma 38. pantā paredzētajās robežās no 15 līdz 90 dienām.

Soda izciešanā ieskaitāms /pers. A/ aizturēšanas laiks no 2023. gada 8. janvāra plkst. 12.25 līdz 2023. gada 10. janvārim plkst. 10.55 – divas dienas.

Nosakot galīgo sodu /pers. A/, jāpiemēro Krimināllikuma 51. panta nosacījumi, jo Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ izdarīja pēc Daugavpils tiesas 2020. gada 23. novembra sprieduma spēkā stāšanās un soda izciešanas.

Apsūdzētajam pēc Daugavpils tiesas 2020. gada 23. novembra sprieduma ir neizciests papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Papildsodu /pers.A/ sāka izciest nākošajā dienā pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, tas ir, 2022. gada 24. novembrī un izcieta to līdz 2023. gada 8. janvārim, kad tika aizturēts. Kopš 2023. gada 8. janvāra apsūdzētais papildsodu neizcieta, jo 2023. gada 10. janvārī tika atbrīvots šajā kriminālprocesā, bet aizturēts citā kriminālprocesā un 2023. gada 13. janvārī /pers. A/ tika piemērots apcietinājums. Līdz ar to /pers. A/ neizciestais papildsods šī sprieduma taisīšanas dienā ir 5 gadi 4 mēneši 15 dienas, kas atbilstoši judikatūrai un tiesu praksei pievienojams pilnīgi jaunajā spriedumā noteiktajam sodam.

Apsūdzētajam pirmstiesas procesā nav piemērots drošības līdzeklis. Tiesa uzskata, ka nav pamata tā piemērošanai, jo apsūdzētais apcietināts citā kriminālprocesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520. 527., 528., 529. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā, un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 60 (sešdesmit) dienām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 51. pantu, sodu /pers. A/ noteikt pēc spriedumu kopības, pilnīgi pievienojot neizciesto papildsodu, kas /pers. A/ noteikts ar Daugavpils tiesas 2020. gada 23. novembra spriedumu, un noteikt **/pers. A/** galīgo sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz **60** (sešdesmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz **5** (pieciem) gadiem **4** (četriem) mēnešiem **15** (piecpadsmit) dienām.

Īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt /pers. A/ aizturēšanas laiku no 2023. gada 8. janvāra plkst. 12.25 līdz 2023. gada 10. janvārim plkst. 10.55 – 2 (divas) dienas.

/pers. A/ noteikt pienākumu pēc sprieduma spēkā stāšanās ierasties īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanai Ieslodzījuma vietu pārvaldes norādītajā laikā un vietā.

Spriedums var tikt pārsūdzēt Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā (2023. gada 25. janvāra), apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis Ģirts Aizsils